

1955 m. liepos mėn. Nr. 5 lietuviais turime ir būt!

► Žmogus, o milijonai tokių žmonių. Kodėl milijonai vergauja tironams, kurie neturi kitos galios, be tos, kurią patys žmonės jam suteikia?

Pirmąją savanoriškos vergijos priežastimi tenka laikyti įprotį. Įpranta žmogus vergauti, prisiriša prie "katlavano", prie anglies, prie vergiško darbo. Jo kūnas ilsisi ant narų, o dvasia "katlavane" arba šachtoje. Prijaukintas laukinis žirgas nebegraužia brizgelių, nebemeta žemėn raitelio. Pagrindinė priežastis besąlyginio žmonių pasidavimo vergijon yra jų auklėjimas vergiškume. Laisvė gimęs ir laisvė išauklėtas žmogus kovos dėl laisvės. Laisva tauta nepakelia vergijos, ji tik laikinai gali vergauti, bet niekad - amžinai!

Vergai neranda jokio džiaugsmo kojoje dėl laisvės, jie sustingsta savo padėty, netenka veržlumo ir pereina į gryną gyvulinį gyvenimą. Tai žino tironai ir daro viską, kad žmogus pamestų laisvo žmogaus savybes. Tironas naikina asmenybę, jis nori turėti reikalus tik su pilka minia alkanų, nudvasintų, nuskurdintų žmonių. Graikijos tironas Kiz, pavergęs Sardes, įvedė žaidimus. Romos

tironai duodavo minioms dovanų duona ir žaidimais, ir minia šaukdavo: "Tegyvuoją imperatorius! Duonos ir žaidimų (Panem et circenses)!". Šiandien - XX-ojo amžiaus tironai!

Vergija dega!

Kai kurių olpų "būruose" pradėjo atsiskirdinėti pabaltiečiai nuo kitų tautybių kalinių bijodami, kad jie "neužsikrėsčių". Keliose vietose dedamos pastangos pakartoti 53-jų metų manevrus 4-oje kasykloje. Kada streikas paplito po įvairias stovyklas, ir ypatingai stipriai pasireiškė 29-oje kasykloje, 4-tos šachtos olpo viršininkas majoras Ponomariovas paleido "antį", kad, girdi, vakariečiai pradeda pjauti rusus. "Gornadzoro" barake viršininkas leido oficialiai laikyti "apsigynimui" peilius. Prasidėjo nacionalinės riaušės, kurių rezultate 4-oji kasykla nedalyvavo, o majoras Ponomariovas gavo papulkininkio laipsnį. Tarp kitko, šiuo metu įvairiose kasyklose raudonieji per savo agentus skleidžia žinias, kad pabaltiečių judėjimas yra pačių čekistų provokacija, ir prisidėjimas prie jo yra tolygus savizudybei. Už šios minties, kaip skęstantis už šiaudo, nusitvėrė kai kurie bailiai ir karjeristai, biją netekti šiltos vietos. Kiti neriztingai dar vis neapsisprendžia, laukia Ženevos konferencijos rezultatų paskelbimo ir, atrodo, lauks iki paskutinės teismo dienos.

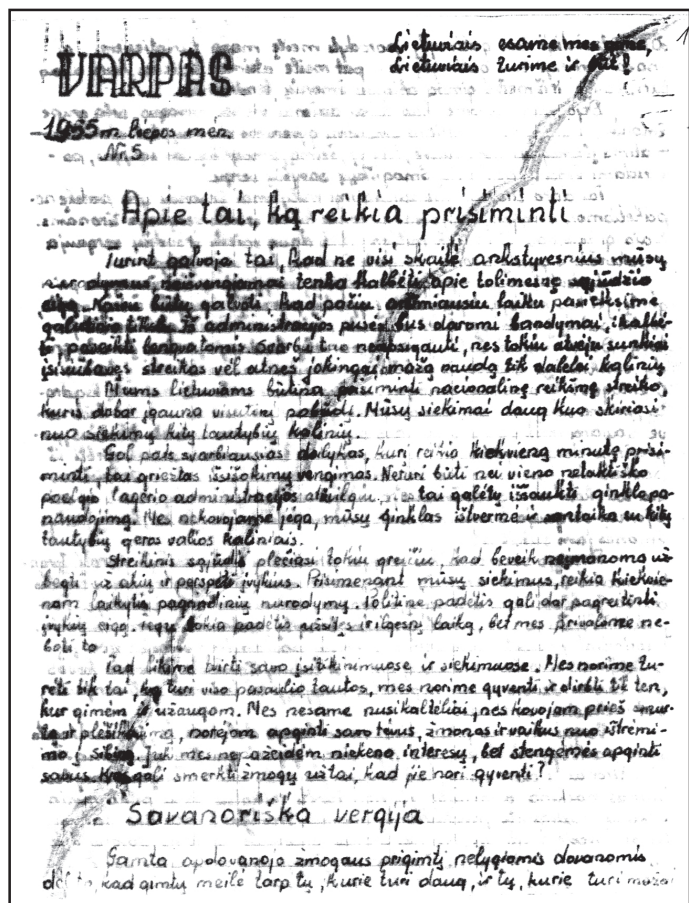
Nežiūrint į vi-

sas kliūtis iš savųjų ir priešų pusės, gaisras plečiasi. Esant tokiai padėčiai, kuri susidariusi šiandien, kiekvieno lietuvių švenčiausia pareiga yra mesti darbą ir palaikyti kovojančius brolius. Visoks filosofavimas, neryžtingumas ir delsimas šiuo metu vertinamas kaip savo siekimų ir savo Tėvynės išdavimas. Tokio patogaus momento, kaip šiandiena, daugiau niekad nebūs. Iš Lietuvos ateina žinios apie darbingų arklų ir fabrių įrengimų išvežimą į Rusiją. Kompartija organizuoja masinius mitingus, kad, girdi, Dalesas mus nori atplėsti nuo Tarybų Sąjungos, tačiau mes nenorim amerikonių. Panašius išsireiškimus kartoja ir patys bolševikų lektoriai ir čia per politines paskaitas, pav. 40-tos kasyklos klube. Momentas reikalauja ryžtingai veikti ir tegu nelieka mūsų stovyklose nei vieno lietuvių, kuris dar abejotų ir stovėtų nuo visko nuošaliai. Jeigu atsirtas tokių, nuo šio momento jie nustoja būti lietuviais ir gali skaityti save žuvusiais. Atleidimo jie niekur negaus nei čia, nei tuo labiau Tėvynėje.

Gėdinga XX-ojo amžiaus vergija dega! Didinkime ugnį, kad ji sudegtų iki galo!

Pranešimas

Sustojus kurioje stovykloje darbu, pabaltiečiai privalo griežtai laikytis L. K. S. išleistos instrukcijos 13, 14 ir 15 punktų.

Kai kurių olpų "būruose" pradėjo atsiskirdinėti pabaltiečiai nuo kitų tautybių kalinių, bijodami, kad jie "neužsikrėsčių", keliose vietose dedamos pastangos pakartoti 53-jų metų manevrus 4-oje kasykloje. Kada streikas paplito po įvairias stovyklas, ir ypatingai stipriai pasireiškė 29-oje kasykloje, 4-tos šachtos olpo viršininkas majoras Ponomariovas paleido "antį", kad, girdi, vakariečiai pradeda pjauti rusus. "Gornadzoro" barake viršininkas leido oficialiai laikyti "apsigynimui" peilius. Prasidėjo nacionalinės riaušės, kurių rezultate 4-oji kasykla nedalyvavo, o majoras Ponomariovas gavo papulkininkio laipsnį. Tarp kitko, šiuo metu įvairiose kasyklose raudonieji per savo agentus skleidžia žinias, kad pabaltiečių judėjimas yra pačių čekistų provokacija, ir prisidėjimas prie jo yra tolygus savizudybei. Už šios minties, kaip skęstantis už šiaudo, nusitvėrė kai kurie bailiai ir karjeristai, biją netekti šiltos vietos. Kiti neriztingai dar vis neapsisprendžia, laukia Ženevos konferencijos rezultatų paskelbimo ir, atrodo, lauks iki paskutinės teismo dienos.

Nežiūrint į visas kliūtis iš savųjų ir iš priešų pusės, gaisras plečiasi. Esant tokiai padėčiai, kuri susidariusi šiandien, kiekvieno lietuvių švenčiausia pareiga yra mesti darbą ir palaikyti kovojančius brolius. Visoks filosofavimas, neryžtingumas ir delsimas šiuo metu vertinamas kaip savo siekimų ir savo Tėvynės išdavimas. Tokio patogaus momento kaip šiandiena, daugiau niekad nebūs. Iš Lietuvos ateina žinios apie darbingų arklų ir fabrių įrengimų išvežimą į Rusiją. Kompartija organizuoja masinius mitingus, kad, girdi, Dalesas mus nori atplėsti nuo Tarybų Sąjungos, tačiau mes nenorim amerikonių. Panašius išsireiškimus kartoja ir patys bolševikų lektoriai ir čia per politines paskaitas pav. 40-tos kasyklos klube. Momentas reikalauja ryžtingai veikti ir tegu nelieka mūsų stovyklose nei vieno lietuvių, kuris dar abejotų ir stovėtų nuo visko nuošaliai. Jeigu atsirtas tokių, nuo šio momento jie nustoja būti lietuviais ir gali skaityti save žuvusiais. Atleidimo jie niekur negaus nei čia, nei tuo labiau Tėvynėje.

Gėdinga XX-ojo amžiaus vergija dega!
Didinkime ugnį, kad ji sudegtų iki galo!

Pranešimas

Sustojus kurioje stovykloje darbu, pabaltiečiai privalo griežtai laikytis L. K. S. išleistos instrukcijos 13-14 ir 15 punktų.